

"Het blijde boek"

Het blijde boek

Fier kijkt zij de wereld in. Zomaar ontstaan uit ontelbare woorden. Stukjes vielen op de juiste plek. Gekoesterd werd iedere letter, zodat het woorden werden die hun verhaal vertelden. Eigenlijk was zij er veel eerder dan zij ooit had gedacht. Ineens was er daar die stok achter de deur.

Degene die haar schreef kon niet langer wachten. Het leek erop of zij de trein moest halen, terwijl ze talloze stoptreinen voorbij had laten gaan. Vanwaar al die twijfel en later van waar die plotselinge haast?

Ach, waarom zou zij zoveel vragen moeten hebben, ze bestond nu eenmaal en dat was altijd haar doel geweest.

Wat is zij mooi geworden en kijk, haar lachende mond. Nabij het strand was zij gecreëerd, nooit beseffend hoe creatief de maakster eigenlijk wel is. Er wordt nu zoveel over haar nagedacht, zij wordt zelfs geëerd. Toch, het is raar, maar de schrijfster over het licht en donker is het spoor wat bijster, terwijl ze nu toch blij behoort te zijn. Vanwaar deze melancholie, wat zit haar dwars?

Ik zal het haar vragen, maar zij keert zich van mij af en ik laat haar maar even begaan. Toch vang ik nog net een blik van haar op en ik zie daar een traan glijden, richting wang. Ik spreid mij open en de traan laat zich opgaan tussen al die korte zinnen. "Nog heel even". Roep ik, "wacht op mij, zodat er een nieuw gedicht kan ontstaan".

Het is onvoorstelbaar, mijn eerste gedichten/verhalenbundel is gepubliceerd en het is HIER begonnen!